YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

5 päivänä joulukuuta 2000 *

Asiassa T-32/00,

Messe München GmbH, kotipaikka München (Saksa), edustajanaan asianajaja M. Graf, München, asianajotoimisto Mitscherlich & Partner, Sonnenstraße 33, München,

kantajana,

vastaan

Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehinään oikeudellisen osaston jaostopäällikkö D. Schennen ja oikeudellisista asioista vastaava varajohtaja A. von Mühlendahl, prosessiosoite Luxemburgissa c/o komission oikeudellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan asiassa R 177/1998-2 17.12.1999 tekemän päätöksen, jolla tämä oli evännyt sanamerkin "electronica" rekisteröimisen yhteisön tavaramerkiksi,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit R. M. Moura Ramos ja P. Mengozzi,

kirjaaja: hallintovirkamies G. Herzig,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 18.2.2000 saapuneen kanteen,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 6.4.2000 saapuneen vastineen,

ottaen huomioon 5.7.2000 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian käsittelyn aikaisemmat vaiheet

1 Kantaja jätti 19.3.1996 sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (jäljempänä virasto) yhteisön tavaramerkin rekisteröintihakemuksen sanamerkistä "electronica". Tällaisille tavaramerkeille hakemuslomakkeessa on annettu mahdollisuus valita joku seuraavista tavaramerkkityypeistä: "Sanamerkki", "Kuviomerkki", "Kolmiulotteinen merkki" ja "Muu". Kantaja valitsi viimeksi mainitun tyypin ja lisäsi tarkennuksen "Kirjaimet" ("Schriftzug").

2 Kantajan esittämän hakemuksen mukaan tavarat ja palvelut, joita varten rekisteröintiä haettiin, kuuluivat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan 15 päivänä kesäkuuta 1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, perustuvan luokituksen luokkiin 16, 35 ja 41 ja ne vastasivat seuraavia kyseisten luokkien tavara- ja palvelukuvauksia:

"Luokka 16: Elektronisia rakenneosia ja rakenneryhmiä esittelevien ammattimessujen luettelot; edellä mainitut tuotteet ensi sijassa teollisuusostajille.

Luokka 35: Elektronisia rakenneosia ja rakenneryhmiä esittelevien ammattimessujen järjestäminen; edellä mainitut palvelut ensi sijassa teollisuusostajille.

Luokka 41: Elektronisia rakenneosia ja rakenneryhmiä esittelevien ammattikokousten järjestäminen; elektronisia rakenneosia ja rakenneryhmiä esittelevien ammattimessujen luettelojen julkaisu ja toimittaminen; kaikki edellä mainitut palvelut ensi sijassa teollisuusostajille."

3 Viraston tutkija ilmoitti 11.3.1998 päivätyllä tiedonannolla katsovansa, ettei hakemusta voida hyväksyä, ja ilmoitti kantajalle yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetusta hylkäysperusteesta.

4 Kantaja vastasi 5.5.1998 päivätyllä kirjeellään tähän tiedonantoon.

5 Tutkija ilmoitti 25.8.1998 tekemällään päätöksellä pysyvänsä kannassaan ja hylkäsi hakemuksen kaikkien siinä tarkoitettujen tavaroiden ja palveluiden osalta.

6 Kantaja teki tutkijan päätöksestä 22.10.1998 valituksen virastolle asetuksen N:o 40/94 59 artiklan mukaisesti.

7 Toinen valituslautakunta hylkäsi valituksen 17.12.1999 tekemällään päätöksellä R 177/1998-2 (jäljempänä riidanalainen päätös). Kantaja sai 21.12.1999 telekopion riidanalaisesta päätöksestä ja 31.12.1999 kirjatun kirjeen vastaanottotodistusta vastaan.

Asianosaisten vaatimukset

8 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— palauttaa kantajalle viraston perimän valitusmaksun

— velvoittaa viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut

— toissijaisesti siinä tapauksessa, että tavaramerkkihakemusta ei hyväksytä kaikkien niiden tavaroiden ja palveluiden osalta, joita varten rekisteröintiä on haettu, lisää seuraavan selityksen kyseiseen listaan:

"Alle vorgenannten Waren/Dienstleistungen für eine in München stattfindende Messe" (Kaikki edellä mainitut tavarat ja palvelut Münchenissä pidettäviä messuja varten).

9 Virasto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeuskysymykset

Vaatimus valitusmaksun palauttamisesta

10 Ensiksi on syytä tulkita kantajan vaatimusta valitusmaksun palauttamisesta.

11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 136 artiklassa säädetään seuraavaa:

» — —

Asianosaisille valituslautakuntakäsittelystä aiheutuneet välttämättömät kustannukset sekä — — kirjelmien ja asiakirjojen kääntämisestä [ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa] aiheutuneet kustannukset katsotaan korvattaviksi oikeudenkäyntikuluiksi.

— — »

12 Näin ollen on katsottava, että kantajan vaatimus oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta kattaa myös vaatimuksen viraston perimän valitusmaksun palauttamisesta.

Päävaatimus

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

13 Kantaja väittää, että riidanalaisessa päätöksessä on sovellettu virheellisesti asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa, koska päätöksessä evätään sellaisen tavaramerkin rekisteröiminen, joka täyttää tässä säännöksessä asetetut rekisteröintiedellytykset.

14 Kantaja esittää ensinnäkin, että kyseinen tavaramerkki ei koostu yksinomaan sanasta "electronica", vaan että tavaramerkki on esitetty graafisesti tämän sanan tavanomaisesta kirjoitusasusta poikkeavalla tavalla.

15 Suullisessa käsittelyssä kantaja perusteli tätä näkökantaa Saksan tavaramerkkioikeuden erityispiirteillä ja myös sillä, että saksan kielessä substantiivit alkavat isolla kirjaimella.

16 Lisäksi kantaja toteaa, että tavaramerkin rekisteröinti voidaan evätä asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla erottamiskyvyn puuttumisen vuoksi ainoastaan, jos tavaramerkiltä puuttuu erottamiskyky kokonaan. Kantajan mukaan tutkijan tehtävänä on osoittaa, että erottamiskyky puuttuu.

17 Kantaja väittää myös, että sähkötekniikan erikoisalana elektroniikka, joka käsittää muun muassa sähkövirtojen ohjaamat elektronien liikkeet, on laaja määritelmä, jolla kuvataan kyseistä "perustekniikkaa", mutta tämä termi ei silti ole varsinaisessa mielessä kuvaileva. Kun tätä termiä käytetään messupalveluista, sitä on pikemminkin pidettävä fantasianimityksen luonteisena.

18 Tutkijan sen perustelun osalta, joka käy ilmi myös riidanalaisesta päätöksestä ja jonka mukaan kyseiseltä tavaramerkiltä puuttuu erottamiskyky ja se koostuu ainoastaan tavaroiden ja palveluiden sisältöä kuvailevasta ilmauksesta, kantaja toteaa, että asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa voidaan soveltaa ainoastaan siinä erityistapauksessa, että kyseisessä yksittäistapauksessa on olemassa konkreettinen tarve siihen, että kyseistä merkkiä saadaan edelleen käyttää vapaasti.

19 Vastauksena tutkijan perusteluun, jonka mukaan ainakin espanjan kielellä sanamerkki "electronica" ilmaisee tavaroiden ja palveluiden (jotka liittyvät elektroniikka-alaan tai -hyödykkeisiin) käyttötarkoituksen, kantaja toteaa, että espanjankielinen sana "electrónica" (elektroniikka) kirjoitetaan lisäämällä aksentti "o"-kirjaimen päälle ja toisaalta että elektroniikka-sana on yleiskäsite, jolla ei ole lainkaan hakemuksessa tarkoitettuja tavaroita ja palveluita kuvailevia ominaisuuksia.

20 Lisäksi kantajan mukaan merkitystä ei ole sillä, mitä sana "electronica" merkitsee espanjan kielessä, koska elektroniikan alalla pääkielenä on englanti.

21 Kantaja lisää kyseisen tavaramerkin deskriptiivisyyden osalta, johon virasto on vedonnut, että hollanninkielinen termi "Elektronica" kirjoitetaan k:lla eikä c:llä.

22 Mikäli sana "electronica" rinnastettaisiin saksankieliseen termiin "Elektronik", viimeksi mainittu on kantajan mukaan ainoastaan yläkäsite, jolla on merkityssisältö ainoastaan yhdistettynä toiseen kuvailevaan termiin.

23 Kantaja korostaa vielä, että espanjankielisellä sanalla "electrónica" on, jos sitä käytetään näyttelyitä varten, erottamiskyky aivan kuten saksankielisellä sanalla "Elektronik".

24 Lopuksi kantaja toteaa, että kyseinen tavaramerkki on rekisteröity Benelux-maissa, Ranskassa, Italiassa ja entisessä Saksan demokraattisessa tasavallassa.

25 Ensiksi virasto toteaa — kuten riidanalaisessa päätöksessäkin on esitetty — että merkillä, jolle rekisteröintiä on haettu, ei ole minkäänlaista graafista ominaisuutta, joka erottaisi sen sanamerkistä.

26 Toiseksi virasto muistuttaa, että valituslautakunta on selvittänyt erittäin vakuuttavasti, miksi kyseistä merkkiä ei voida rekisteröidä yhteisön tavaramerkiksi myöskään asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn perusteella.

27 Riidanalaisessa päätöksessä todettiin, että sanalla "electronica" on kuvaileva merkitys hakemuksessa tarkoitettujen tavaroiden ja palvelujen osalta espanjan,

hollannin, saksan ja englannin kielissä; näiden esimerkkikielten lisäksi tämän sanan merkitys on kiistatta ymmärrettävä kaikissa yhteisön kielissä. Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 2 kohdan nojalla riittää kuitenkin, että tällä sanalla todetaan olevan kuvaileva merkitys osassa yhteisöä.

28 Kolmanneksi virasto korostaa, että kyseisen merkin rekisteröinti on evätty aivan oikein asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla erottamiskyvyn puuttumisen perusteella.

29 Tässä tapauksessa sen tavaramerkin, jolle rekisteröintiä on haettu, erottamiskyky puuttuu niistä samoista syistä, jotka koskevat tämän merkin deskriptiivisyyttä.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

30 Ensiksi on huomattava, että tavaramerkin rekisteröintihakemuksessa esitetty sanamerkki on kirjoitettu helvetica-kirjasintyyppiä käyttäen.

31 Tällaisen kirjasintyypin käytöllä ei kuitenkaan lisätä tavaramerkkiin mitään sellaista figuratiivista tai muuta elementtiä, jonka perusteella sana "electronica" poikkeaisi — varsinkin kun otetaan huomioon sen käyttötarkoitus — tavallisesta sanamerkistä. On lisäksi huomattava, että rekisteröintihakemuslomakkeessa

kantaja on valinnut merkinnöistä "Sanamerkki", "Kuviomerkki", "Kolmiulotteinenmerkki" ja "Muu" viimeksi mainitun lisäten tarkennuksen "Kirjaimet" ("Schriftzug").

32 Näin ollen on katsottava, että merkki "electronica" ei ole figuratiivinen vaan pelkästään sanamerkki.

33 Toiseksi on määriteltävä, onko merkillä erottamiskykyä vai onko se ainoastaan kuvaileva.

34 Asetuksen N:o 40/94 4 artiklan mukaan ratkaiseva tekijä sen suhteen, voiko merkki, joka voidaan esittää graafisesti, olla yhteisön tavaramerkki, on se, että sellaisella merkillä voidaan erottaa yrityksen tavarat muiden yritysten tavaroista (ks. asia T-163/98, Procter & Gamble v. SMHV, BABY-DRY, tuomio 8.7.1999, Kok. 1999, s. II-2383, 20 kohta ja asia T-19/99, DKV v. SMHV, COMPANY-LINE, tuomio 12.1.2000, Kok. 2000, s. II-1, 23 kohta).

35 Tästä johtuu, että erottamiskykyä arvioitaessa on otettava huomioon ainoastaan ne tavarat tai palvelut, joita varten rekisteröintiä haetaan.

36 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan "tavaramerkkejä, joilta puuttuu erottamiskyky" ei rekisteröidä.

37 Tässä tapauksessa on korostettava, että sanamerkki "electronica" on melkein identtinen espanjankielisen ja portugalinkielisen sanan "electrónica" kanssa.

38 On selvää, että aksentin puuttuminen o-kirjaimen päältä sanasta "electronica" ei lisää merkkiin mitään sellaista, minkä perusteella olisi katsottava, että kantajan tavarat ja palvelut voitaisiin tämän merkin perusteella — kun sitä tarkastellaan kokonaisuutena — erottaa muiden yritysten tavaroista ja palveluista (ks. vastaavasti em. asia BABY-DRY, 27 kohta ja em. asia COMPANYLINE, 26 kohta).

39 Ei voida väittää, että kyseessä olevassa tavaramerkkihakemuksessa tarkoitettujen tavaroiden ja palveluiden keskivertokuluttaja, joka puhuu espanjaa tai portugalia, huomaa aksentin puuttumisen o-kirjaimen päältä sanasta "electronica" ja tulkitsee aksentin puuttumisen vielä sellaiseksi tekijäksi, joka on omiaan antamaan tälle sanalle tavaramerkin ominaisuudet.

40 Lisäksi on huomattava, että samalla tavoin italiankielinen sana "elettronica", hollanninkielinen sana "elektronica" ja kreikkalaisen monikon neutrin "ηλεκτρονικμά" (elektroninen) latinalaisiksi kirjaimiksi translitteroitu muoto "ilektronika" ovat niin lähellä sanamerkkiä "electronica", että merkin erottamiskyvyn on katsottava melkein tai täysin puuttuvan näissä kielissä.

41 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan "tavaramerkkejä, jotka muodostuvat yksinomaan sellaisista merkeistä tai merkinnöistä, joita voidaan elinkeinotoiminnassa käyttää osoittamaan tavaroiden tai palvelujen lajia, laatua, määrää, käyttötarkoitusta, arvoa tai maantieteellistä alkuperää, tavaroiden valmistusajankohtaa tai palvelujen suoritusajankohtaa taikka muita tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia" ei rekisteröidä.

42 Tässä tapauksessa tavaramerkkihakemus koskee elektroniikkakomponentteja ja piirikortteja koskevia messuesitteitä sekä tämän alan messujen ja konferenssien järjestämistä.

43 Nämä tavarat ja palvelut koskevat siis kaikki elektroniikkakomponentteja tai piirikortteja. Elektroniikka on se ala tai teemaryhmä, joka on näiden tavaroiden ja palveluiden peruskohteena. Tavaroiden ja palveluiden suhde tähän kohteeseen mahdollistaa niiden tunnistamisen.

44 Tässä mielessä merkki muodostuu yksinomaan sanasta, joka ainakin espanjaksi ja portugaliksi kuvaa kyseessä olevien tavaroiden ja palveluiden olennaista ominaispiirrettä, jonka avulla voidaan määrittää itse nämä tavarat ja palvelut eikä siis niiden ja niitä valmistavan tai tarjoavan yrityksen välistä suhdetta. Merkki ei siis sisällä mitään sellaista tekijää, jonka perusteella merkki poikkeaisi merkitykseltään pelkästä kyseisten tavaroiden ja palvelujen kuvauksesta.

45 Siitä kantajan perustelusta, jonka mukaan merkki on rekisteröity tietyissä maissa, on todettava, että asetuksen N:o 40/94 ensimmäisen perustelukappaleen mukaan yhteisön tavaramerkin "avulla on mahdollista tunnistaa tavarat ja palvelut samalla tavalla koko yhteisössä, rajoista huolimatta" (asia T-122/99, Procter & Gamble v. SMHV, tuomio 16.2.2000, saippuan muoto, Kok. 2000, s. II-265, 60 kohta).

46 Näin ollen aikaisemmin jäsenvaltioissa tai myös kolmansissa maissa suoritetut rekisteröinnit ovat seikka, joka ei ole yhteisön tavaramerkkihakemusta tutkittaessa ratkaiseva vaan joka voidaan ainoastaan ottaa huomioon tässä tarkoituksessa (em. asia saippuan muoto, 61 kohta).

47 Tavaramerkkejä koskeva yhteisöjen lainsäädäntö muodostaa itsenäisen järjestelmän, joka koostuu sille ominaisesta tavoitteiden ja sääntöjen kokonaisuudesta, ja itsessään riittävän järjestelmän jonka soveltaminen on riippumaton kansallisista järjestelmistä.

48 Lisäksi on huomattava, että kantaja ei ole väittänyt, että kyseinen merkki olisi rekisteröity Espanjassa tai Portugalissa.

49 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 2 kohdassa säädetään, että saman artiklan 1 kohtaa "sovelletaan, vaikka rekisteröinnin esteet olisivat olemassa ainoastaan osassa yhteisöä".

50 Edellä esitetystä seuraa, että sana "electronica" on asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa ja saman artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla erottamiskyvytön ja ainoastaan kuvaileva.

51 Näin ollen merkkiä "electronica" ei voida rekisteröidä yhteisön tavaramerkiksi, eikä virasto ole siis toiminut lainvastaisesti tehdessään riidanalaisen päätöksen.

52 Kantajan päävaatimus on siten hylättävä.

Toissijainen vaatimus

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

53 Kantaja toteaa riitauttaessaan riidanalaisen päätöksen, että kantaja on jo useina vuosina järjestänyt Münchenissä "electronica"-messut.

54 Toissijaisesti kantaja esittää olevansa valmis lisäämään niiden tavaroiden ja palveluiden luetteloon, joita varten rekisteröintiä on haettu, seuraavan selityksen: "Alle vorgenannten Waren/Dienstleistungen für eine in München stattfindende Messe" (Kaikki edellä mainitut tavarat ja palvelut Münchenissä pidettäviä messuja varten).

55 Kantajan mukaan "tämä rajoitus osoittaa selvästi, että tapauksessa on kyse yksinomaan messuista, jotka pidetään tietyllä määritellyllä alueella, eikä kyseessä ole ilmaisu, jota käytettäisiin muissa maissa kuin Saksassa kuvailevana ilmauksena".

56 Suullisessa käsittelyssä kantaja selvitti, että toissijainen vaatimus sisältää pyynnön siitä, että sellaisten tavaroiden ja palveluiden, joita varten rekisteröintiä on haettu, luetteloa lyhennetään.

57 Virasto toteaa, että kantaja pyrkii ehdotuksellaan rajoittamaan asetuksen N:o 40/94 44 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla tavaroita ja palveluita koskevaa luetteloa, eikä se siis pyri saman asetuksen 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla luopumaan tavaramerkin osatekijään ulottuvasta suojasta.

58 Virasto katsoo kuitenkin, että ehdotetulla rajoituksella ei voida kyseenalaistaa niitä ehdottomia hylkäysperusteita, joiden olemassaolo on todettu. Merkki, jolle rekisteröintiä on haettu, on kuvaileva, käytettiin sitä sitten Münchenissä järjestettyjen messujen tunnusmerkkinä tai ei. Merkiltä puuttuu myös erottamiskyky, koska sillä ei voida yksilöidä minkäänlaista näyttelyä, oli näyttelyn paikka missä hyvänsä.

59 Merkki itsessään ei myöskään sisällä mitään ilmausta tietystä kaupungista. On mahdollista ajatella, että tavaroiden ja palveluiden luettelo rajataan koskemaan tietyn kaupungin tai alueen tavaroita tai tietyn palvelun suorittamispaikan palveluja, jotta vältetään sellainen hylkäysperuste, joka koskee merkin harhaanjohtavuutta (asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan g alakohta), silloin kun merkissä on kyseisen kaupungin tai alueen nimi. Nyt käsiteltävänä olevalla tavaramerkkihakemuksella ei ole mitään yhteistä tällaisten tapausten kanssa, koska hakemuksessa ei ole mainittu mitään maantieteellistä ilmausta tai merkintää.

60 Viraston mukaan kantajan toissijainen vaatimus voidaan myös tulkita siten, että siinä vaaditaan maantieteellisesti Münchenin tai Saksan alueelle rajoitettua suojaa ja että vaatimuksella ei ole tarkoitus rajoittaa sanan "electronica" käyttöä muiden jäsenvaltioiden messuilla ja näyttelyissä.

61 Viraston mukaan tällainen maantieteellisen voimassaoloalueen ja yhteisön tavaramerkin suojan ulottuvuuden rajoittaminen on kuitenkin vastoin yhteisön tavaramerkin yhtenäisyyden periaatetta.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

62 On siis todettava, että toissijaisessa vaatimuksessaan kantaja ei vaadi itse merkin muuttamista, vaan niiden tavaroiden ja palveluiden luettelon rajoittamista, joita varten tavaramerkin rekisteröimistä on haettu pääasiassa. Tavarat ja palvelut, joita varten tavaramerkin rekisteröintiä haetaan, liittyvät kuitenkin myös tässä tapauksessa elektroniikkaan.

63 Näin ollen toissijainen vaatimus ei vaikuta mitenkään edellä esitettyyn merkin erottamiskyvyn puuttumiseen ja sen deskriptiivisyyteen.

64 On todettava — ottamatta kantaa toissijaisen vaatimuksen tutkittavaksi ottamiseen — että toissijaisen vaatimuksen hyväksyminenkään ei mahdollistaisi merkin rekisteröintiä ja näin ollen tämä vaatimus ei ole hyväksyttävissä.

Oikeudenkäyntikulut

65 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja virasto on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Kanne hylätään.**

2) **Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Tiili Moura Ramos Mengozzi

Julistettiin Luxemburgissa 5 päivänä joulukuuta 2000.

H. Jung P. Mengozzi

kirjaaja neljännen jaoston puheenjohtaja